

Прослези́вся і́ако члвѣкъ щедре, воскреси́лъ єсін і́ако бѣз
сѫщаго во гробѣ, и разрѣшилъ ѿ ада лазарь взыываше:
блгословенъ єсін гдн бжѣ во вѣки.

Изыде повоіми ѿбвѣланъ, пропасти ада же и тмы оубѣгъ
влчинимъ словомъ, лазарь взывалъ: блгословенъ єсін гдн бжѣ
во вѣки.

Иныи. ірмосъ: **О** 18дн дошедше:

Над дрѣгомъ прослези́вся, марднны щедре слезы оутолилъ
єсін, и стрѣлю вольною ѿалъ єсін ѿ лицѣ людѣй твоихъ
всакъ слѣзъ: Оцъ нашихъ бжѣ блгословенъ єсін.

Живота сокровище, мертваго іако ѿ сна спсе воздви́гъ
єсін, и словомъ адовъ оутробъ расстроғни́въ, воскреси́лъ єсін
поюща: Оцъ нашихъ бжѣ блгословенъ єсін.

Мертвца смердаща, сѣзана повоіми, влко воздви́гни́въ
єсін, и мене сѣзанаго пленницами прегрѣшениій, возстрави
поюща: Оцъ нашихъ бжѣ блгословенъ єсін. **Катавасія:**

О 18дн дошедше Отроцы, въ вавилонѣ иного да, вѣрою
греческою пламень пещный попраша поюще: Оцѣвъ бжѣ
блгословенъ єсін.

Пѣнь и. ірмосъ:

Мученикимъ органшмъ соглашющымъ, и людемъ безчлен-
нымъ покланѧющымся Обра́зъ въ денрѣ, три Отроцы не
повинувши, гдѣ воспѣвахъ, и слакословляхъ во всѧ вѣки.

Иако пастырь, агнца взыскалъ єсін, ѿ болка лютаго
губитела восхитивъ, расплѣвша ѿновилъ єсін, поюща
тебѣ: пойте и преъвзносите во всѧ вѣки.

Иако члвѣкъ гроба взыскалъ єсін, мертваго іако содѣтель
воскреси́лъ єсін, повелѣніемъ твоимъ влчинимъ: єгоже аж
ижасеса, вопиюща тебѣ: пойте, и преъвзносите во всѧ^и вѣки.

Иныи. ірмосъ: **Ц**ръ ибнаго:

Вопрошаши оуби іако члвѣкъ, іако бѣже воскрешаши
словомъ четверодневнаго. тѣмже та поэмъ, и преъвз-
носимъ во всѧ вѣки.

Тебѣ